

گزارشی از تورنتو در ارتباط با تظاهرات علیه اعدام های اخیر جمهوری اسلامی !

در روز ۶ نوامبر ۲۰۱۳ حرکتی اعتراضی در میدان "کوئینز پارک" تورنتو با شرکت جمعی از نیروهای سیاسی و افراد آزادیخواه علیه اعدام های وحشیانه اخیر جمهوری اسلامی برگزار شد. فعالین چربکهای فدایی خلق ایران در تورنتو نیز در این حرکت اعتراضی شرکت کرده و با شعارهایی مانند "جمهوری اسلامی از هر جناح و دسته نابود باید گردد"، موج جدید و وحشیانه اعدام های اخیر را محکوم و علیه رژیم ضدخلقی جمهوری اسلامی به افشاگری پرداختند.

"کوئینز پارک" محل استقرار ادارات مختلف دولت استان انتاریو است و افراد متعددی از عابرین گرفته تا مراجعه کنندگان به این مراکز و یا دانش آموزانی که با معلم های خود برای بازدید از این محل آمده بودند، از میان تظاهرکنندگان که اکثرا با حمل پرچم های سرخ و پلاکاردهایی حاوی افشاگری جنایات جمهوری اسلامی، علیه این رژیم ضدخلقی افشاگری می کردند، عبور می کردند. این عابرین در جریان اعدام های گسترده ای که امروز در اقصی نقاط ایران جریان دارد قرار گرفته و با کنجکاوی مسایل مطرح را دنبال میکردند.

در این حرکت اعتراضی تعدادی از شرکت کنندگان به سخنرانی و افشاگری علیه جمهوری اسلامی و بیان نظرات متفاوت خود در رابطه با مسائل مختلف پرداختند. از جمله در رابطه با اهداف رژیم از دست زدن به جنایاتی مانند اعدام های اخیر، در مورد وضعیت جامعه ایران در

شرایط کنونی و شیوه برخورد توده مردم آگاه با رژیم و قدرت های امپریالیستی، و شیوه صحیح و انقلابی مبارزه با رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی با اشاره به درجه رشد آگاهی و خواسته های واقعی مردم سخن گفته شد و بر ضرورت مقابله توده های تحت ستم در رابطه با اعدام های اخیر تأکید شد.

یکی از فعالین چریکهای فدایی خلق ایران نیز در رابطه با جنایات اخیر رژیم جمهوری اسلامی سخنرانی کرد و در سخنان خود به این واقعیات اشاره کرد که طبقه کارگر و زحمتکشان آگاه ایران و همچنین فعالین انقلابی "هرگز جنایات بی شمار رژیم را فراموش نکرده و جنایتکاران را نخواهند بخشید" و "دیر نیست روزی که مردم آگاه ایران در جریان انقلاب بر علیه کل نظام استثمارگرانه حاکم، این نظام ضد خلقی و رژیم پاسدار آن را سرنگون و تمام جنایتکاران را به سزا اعمال ضدبشری اشان رسانده و به این ترتیب انتقام فرزندان انقلابی خود را از عمال رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی بگیرند". (نقل به معنی). "انتقام" از جنایتکاران عبارتی است که توده های مبارز و مصیبت دیده ایران برای بیان خواست مبارزه قهر آمیز انقلابی خود با دشمنان شان به کار می بزند.

یکی از نکات مثبت این حرکت اعتراضی، بحث و گفتگو و تبادل نظراتی بود که در حاشیه این تجمع و پس از سخنرانی ها در میان برخی از شرکت کنندگان درگرفت. برخی از تظاهر کنندگان سئوال می کردند که براستی "چگونه می توان به اعدام ها و دیگر جنایات رژیم پایان داد؟" و می پرسیدند "راه سرنگون کردن جمهوری اسلامی جنایتکار چیست؟" که بقیه شرکت کنندگان هم در چهارچوب فکری خود به این سئوالات پاسخ می دادند و مثلا تاکید می کردند که بدون این که با نفوذ و سلطه امپریالیست ها در ایران - که مدافعين واقعی حفظ این رژیم هستند - مبارزه شود و این سلطه آماج حمله قرار گیرد ، رهائی امکان پذیر نیست و این امر هم تنها در بستر انقلابی اجتماعی میسر است. و یا برخی مطرح می کردند که "آیا انتقام گرفتن از جنایتکاران، و خواست انقلاب و سرنگونی رژیم، در تضاد با مخالفت با اعدام نیست؟" که باز توضیح داده میشد که مبارزه قهر آمیز و انقلاب که مسلماً با مبارزات خونین همراه است را دشمنان مردم به آن ها تحمیل می کنند و توده ها برای پایان دادن به هرگونه اعدام و خشونت در جامعه مجبور به انقلاب علیه ستمگران خود هستند و تأکید می شد که بدون نابودی جمهوری اسلامی و نظام سرمایه داری در ایران امکان بر پا کردن جامعه ای که در آن از زندان و شکنجه و اعدام خبری نباشد وجود ندارد. در نتیجه اگر کسی واقعاً مخالف اعدام می باشد باید قبل از هر چیز به مبارزه علیه جمهوری اسلامی جهت سرنگونی آن دست زده و خواهان نابودی سیستم سرمایه داری بدست توده ها انقلابی باشد و در مبارزات جاری فعلانه شرکت کند.

آکسیون ۶ نوامبر یک حرکت موفق مبارزاتی برای رساندن صدای توده های دریند به افکار عمومی و مردم آزادیخواه بود.

فعالین چریکهای فدایی خلق ایران-تورنتو

۲۰۱۳ نوامبر ۸